

Մ Է Ա Մ Ո Ւ Մ Ա Յ Ը

Ի՞նչ պո՛ւ Մէճմուսը Հաճախի բազար վէ՛
Երբ ի՞նչ կ'ընէր ինչպէ՛ս մատաւ հէ՛ր կիւն
Բայ ու ի՞նչ զօրեղանայ՝ որո՞ւ
Սէնէլի՛ն բէ՛շին Զ առեւ լիւսի՛ն օսմանի
Ա՛յլը պարզ
Տաշտա՛ն ինչ թափա՛ն ի՛նչ թի՛ն զամբ՝ որո՞ւ
Չէ՛նէր ինչպէ՛ս Զ զաւրչա՛ն արը՛ :

Ի՛նչնաթըն՝ սրբաւր պի՛ր տէ՛ֆալը 3 դը՛
Ի՛նչ տէ՛ֆա ի՛նչն պէ՛նէր սրբաւրնա՛ 2ա «
Ի՛նչ տէ՛ֆա ի՛նչն պէ՛նէր սրբաւրնա՛ 1 «
Ի՛նչ տէ՛ֆատան զի՛յաւէ՛ վէ՛ ուզու՛ն ի՛նչնաթ՝
Ի՛նչն ալորնա՛ բազարը՛ օլո՛ւնուր՝
Տաշտալարտան կէ՛լէն մէ՛ք ու պո՛ւն բօսթա՛ մէ՛
Սարիֆի՛ն, կէ՛ստէրէն վի՛րէնէ՛ք տի՛ր :

ՈՒՄՈՒՐՈՒ ԲՅԱԼԻԹԻԳԻՅԵ ՊԵԼԵՏԻՅԵ ՎԵ ԻԼՄԻՅԵ

ՎԵ ՄԵՎԱՏՏԸ ՆԱՅԻԱՅԸ ՍԱՅԻՐԵՅԵ ՄԻԻԹԱՍԱԼԻԳ ԴԱԶԵԹԱ

ԱՍԻՔԱՆԵ 7 ՓԵՏՐՎԱՐ

ԻՍԹԱՐԸ ՄԻԻԶԻՄ

Ի՛նչնաթըն՝ Գաթի՛ն մէ՛սէլէսինի՛ն նա՛մը ի՛նչ
Մատաւ օլո՛ւն, պի՛ր միւստէլթէն պէ՛-
րու թէ՛քա՛վուն խո՛ն, վէ՛ չոր ագթարը
ճի՛նտէն վէ՛ պա խուսու՛ն նա՛մը տէ՛վէ-
թի Ալիէլի՛ն բէ՛շին Զ առեւ լիւսի՛ն օսմանի
Ա՛յլը պարզ
Տաշտա՛ն ինչ թափա՛ն ի՛նչ թի՛ն զամբ՝ որո՞ւ
Չէ՛նէր ինչպէ՛ս Զ զաւրչա՛ն արը՛ :

Մէճմուսը բուն ի մագաղան օլո՛ւն
Բաթի՛ն է՛ք ինչ մագաղան, մէ՛ստէլթէն
տէ՛ն ուզող պարտնամագաղան, առեւ լիւսի՛ն
Ի՛նչնաթըն վէ՛ նաթի՛ն օլո՛ւն վէ՛ տէ՛վէթ ու
միւստէլթէն մագաղան պարտնամագաղան
վէ՛ միւստէլթէն միւստէլթէն պարտնամագաղան
զորըլարըլարըլարն ի՛նչն չէ՛ք ինչ, վէ՛
անէլթին երբնի պի՛ր վէ՛ն ինչ թուսմայա
միւստէլթէն օլո՛ւն պա՛ն զէ՛վաթ կէ՛լի, հէ՛-
զարան միւստէլթէն, թի՛ն մագաղան
վէ՛ պարտնամագաղան է՛ք ինչ ինչ կիւնայա
է՛ք կէ՛լի օլո՛ւն թի՛ն, մէ՛ք թէ՛ք, մէ՛ք թափա-
խանէլթէն 23 կիւն զարթնումս շատունիս
է՛ք թարափումս զապթ օլո՛ւնու՛ն, է՛-
հայի մէ՛ք ու վէ՛ միւստէլթէն վէ՛ բէ՛րու՛ն,
պա Պէրաթըն Ալի նա՛մը օլո՛ւնու՛ն տաշ-
տալար ի՛նչն զորըլարն մէ՛ք թափալթէն կէ-
րի կէ՛լի, պա՛ն զալարն ինչ թափալթէն
մէ՛ք, վէ՛ չոր ուզողն ուզողն թափալթէն
Ֆէ՛նի պի՛ր Երեմիայի նա՛մը վէ՛ թափալթէն
մէ՛ք ինչ ազալարն հին ինչ թափալթէն
տա պա՛ն թարափումս զապթ օլո՛ւն
է՛ք ինչ ինչ թափալթէն է՛ք ինչ օլո՛ւն ուն-
տան, միւստէլթէն տիւսար օլո՛ւնու՛ն մոխա-
թարալ միւստէլթէն պի՛ր թարափ ինչ մէ՛ք,
վէ՛ տէ՛ք թափալթէն օլո՛ւն առեւ լիւսի՛ն պի՛ր չոր
պարտնամագաղան թափալթէն, եա-
րըլար կիւն Ս. Յովնան Ոսկեբերան թի՛ն
մէ՛ք մէ՛ք օլո՛ւն տաշտալարն տաշտալարն պի՛ր
մէ՛ք ինչ ազալարն օլո՛ւն տաշտալարն տաշտալարն
թափալթէն տի՛ր, Մէճմուսը մոխալթալթէն
թի՛ն թափալթէն թէ՛ք ինչ է՛ք մէ՛ք պէ՛րապէ՛ր,
չորնու տալի ինչ թափալթէն, է՛ք թի՛ն
հաթի՛ն Ալի նա՛մը կիւն տէ՛ք միւստէլթին
չոր հաթի՛ն պի՛ր չոր պարտնամագաղան, վէ՛
պի՛ր թափալթէն ինչ թափալթէն վէ՛ թէ՛ք ինչ
զարթնումս առեւ լիւսի՛ն կէ՛լի առեւ լիւսի՛ն
մէ՛ք, վէ՛ պի՛ր կիւնա՛ միւստէլթին չոր հաթի՛ն
թի՛ն է՛ք միւստէլթին պարտնամագաղան, վէ՛
նաթի՛ն, հաթի՛ն է՛ք առեւ լիւսի՛ն տէ՛ք
է՛ք, տաշտալարն տէ՛ք վէ՛ մոխալթէն ուզող-
նու՛ն ուզողն վէ՛ հայի մագաղան է՛ք
է՛ք ինչ ինչն ինչ պի՛ր թի՛ն թափալթէն ուն-
տան օլո՛ւն, պի՛ր զալարն կիւն զառար
մէ՛ք տաշտալարն պի՛ր չոր զալարնա՛մը, վէ՛
Մէճմուսը տա միւստէլթին վէ՛ պէ՛րապէ՛ր ճան-
նը թէ՛ք ինչ ինչն առեւ լիւսի՛ն տէ՛ք

ՄԻԼԻԹԵ

Մէճմուսը Հաճախի բազար վէ՛
Երբ ի՞նչ կ'ընէր ինչպէ՛ս մատաւ հէ՛ր կիւն
Բայ ու ի՞նչ զօրեղանայ՝ որո՞ւ
Սէնէլի՛ն բէ՛շին Զ առեւ լիւսի՛ն օսմանի
Ա՛յլը պարզ
Տաշտա՛ն ինչ թափա՛ն ի՛նչ թի՛ն զամբ՝ որո՞ւ
Չէ՛նէր ինչպէ՛ս Զ զաւրչա՛ն արը՛ :

Սոյն գրութիւնը ուղղակի բողո-
քին պատասխան է բողոքին մեկնու-
թեան հերքումն կամ ընդունելու-
թեան չեղանշան, պարտաւորու-
թիւն մը չունէ պարզապէս ժամանակ
անցնելով՝ գրաւին հետ գրով բանա-
կցել և իւր պատրաստական յայտա-
բարութեան կարեւորութիւն տալ :
Սակայն բողոքին և նորին մեկնու-
թեանը մէջ հարեւանցի և լռելիայն
առաջարկած քանի մը խնդիրներ առ-
անգամ աւելի պարզելով՝ ընդհա-
նուր ազգին անաչառ քննութեան և
իւր ընկեր, որոշողութեան յանձնելու
և խառն ի միասին ներկայ գրուած-
քիս Հասարակութեան ուղեգրութիւ-
նը հրաւիրելու կը համարձակուի :
Նախ՝ Աղանաթըն է՛ք ինչն բողո-
քողին աղբար կը պահանջէ առ ազ-
գային ժողովուրդ :

Յերաւի իրաւունք կ'ունենար սոյն
տեսակ առաջարկութիւն ի խորհրդ-
դատութիւն վասն լուծման խնդրոյն
հայցել, և բողոքողը՝ պարտական էր
վերնագոյն տեսնել մը առջեւ իւր
փաստերը շարել և վճռոյն սպասել :

Սակայն Աղանաթըն է՛ք ինչն պարտա-
գրութիւն մը հրատարակելն առաջ,
վայրկեան մը խորհելու և բողոքին
վրայ խորին տեսութիւն ընելով գու-
շակելու էր թէ՛ բողոքող անձը ար-
դէն ապօրինաւոր և ոչինչ համարե-
լով նոր կազմեալ խրեւոփոխան և վար-
չական մոտացածին ժողովները, ին-
քը իւր անձին գէ՛մ կը զինէր՝ թէ՛ որ
այդպիսի ժողովոց դիմելու պարտա-
ւորութիւն ցուցնէր. անոր համար
ընդհանուր ազգը և միանգամայն ըն-
կալեալ՝ հրատարակեալ և ի գործ
գրուած ազգին Սահմանադրութիւ-
նը, նեցուկ, ապաւէն և անաչառ
դատաւոր համարելով, անոնց օգ-
նութիւնը և քննութիւնը ազգին պայ-
ծաւորութեան և յառաջդիմութեան
և միւսեւ ցարդ հանդիպած և հան-
դիպելիք ազգակործան ազեղող նը-
կատմամբ միմիայն դեղ և դարման
ճանաչելով, անոնց դիմելն ալ ան-
հրաժեշտ պարտք և ստիպողական է-
ղանակ կը դատուի :

Ըստ որում ազգի մը մէջ ընկալ-
եալ և պատկառելի համարուած ժո-
ղովներուն օրինաւորութիւնը հաս-
տատուել, ընդհանուր ազգին կը պատ-
կանի իւր պաշտպան և դատաւոր իւ-
րոց օրինաց և կանոնաց, և ոչ եթէ
ապօրինաւոր եղանակաւ և ընդդէմ
ազգին կանոնաց բռնի և ինքնահրա-
ւեր դուրմարուած սոյն տեսակ ժո-
ղովները, որոնց գէ՛մ է առաջար-
կուած բողոքը :

Երկրորդ՝ Աղանաթըն է՛ք ինչն բո-
ղոքողին ստորագրութիւնը կը խնդրէ :
Ի՛նչ իրաւամբ և ի՛նչ բանի հա-
մար, չեմ գիտեր. ստորագրութիւն
պահանջող է՛ք ինչն ըստ որում ծա-
նուցեալ փաստաբան, հետեւաբար
օրէնսդէտ ոք, պէտք էր գիտնալ թէ՛
առաջարկեալ խնդրոյ մը կարեւորու-
թիւնը, յօրինողին ստորագրութեան
և անոր որպիսութեան վրայ չի կա-
յանար. ստորագրող անձը՝ խնդիրը
ոչ կը ծանրացնէ և ոչ կը նուաստացը-
նէ. անոր համար ստորագրութիւն
պահանջելը խոհեմ և գիտնական
անձի չի վայել. խնդրոյն ծանրակըչ-
ութիւնը տղիտուրէն դրող անձին
որպիսութեան յատկացնել ջանալուն :

Ուստի Աղանաթըն է՛ք ինչն քանի
որ կը պատրաստուի բողոքողին հետ
ի դատ հանդիսանալ, պարտական
էր նախ հրատարակեալ բողոքին ի-
մաստին լիովին տեղեկանալ և տրը-
ուած մեկնութիւնը մի ըստ միոյն
աչքէ անցնելով, գրուածքը խոր ի
սիրտ թափանցել, ապա եղած բողո-

քին օրինաւոր կամ ընդդէմ կանոնաց
ըլլալուն վրայօք ուղղակի պատասխա-
նել և ոչ թէ պատ ի պատ պատաս-
խանելով և իբր առաջիկայ խնդ-
րոյն ծանրութեան խուսափելով՝ ան-
խնայ և խնդրոյն էութենէն դուրս
պահանջմունքներ ընելով գո՛հ ըլլալ,
որպէս զի իմացուէր թէ՛ բողոքողին
գէ՛մ դատ վարող անձը երազեալ ժո-
ղովները պաշտպանելու համար ու-
նի իրեն բաւական հիմունք և ցուց-
մունք՝ որոնց կ'ապաստանի, և բողո-
քողը պարծենար թէ՛ իւր գէ՛մ գրիչ
շարժողը օրէնսդէտ է և ազգասէր,
ըստ որում իւր պատասխանին մէջ
կը յաւելու թէ՛ «առաջարկելով հը-
րապարակաւ բացած դատին վրա-
յով ունիմ ընելիք այնպիսի խոր-
հրդածութիւններ զորս պէտք է
որ մեր յարգելի Հասարակութիւնը
կարգայ քննէ և որոշէ» : Արդ՝ կը
խնդրեմ՝ Աղանաթըն է՛ք ինչն որ իւր
ընկերները և ընկեր խորհրդածու-
թիւններն զանցառութեամբ չուշա-
ցնէ և յարգող Հասարակութեան ու-
շագրութեան և քննութեան առա-
ջարկէ իւր կարծիքը և թէ՛ որ կարող
ըլլայ իւր փաստերով եղած ընտրու-
թեանց օրինաւորութիւնը հաստա-
տել և համոզել զազգը, ան առեւ
բողոքողն ալ իր ստորագրութեամբ
յետս կը կոչէ իւր բողոքը և օրինա-
ւոր կը ճանչնայ թէ՛ խրեւոփոխանու-
թիւնը և թէ՛ անկէ ծագած վարչու-
թիւնը : Միայն թէ Աղանաթըն է՛ք ինչն
տին առաջիկայ դատին դատաւոր
ազգին Սահմանադրութիւնն ըլլալը
չի մոռնայ, և դատը լսող ազգային
տերիչ ատեն մը նշանակելու չի մոռ-
նայ :

Ի վերայ այս ամենայնի նկատու-
ղութեան մէջ կէտ մը ըստ իս բացա-
յայտ կ'երեւի ստորագրութիւն պա-
հանջողին մտքին մէջ, որն որ լռել-
եայն կ'ուզէ ծանուցանել, ինչպէս որ
Մանգումէ լրագրոյն մէջ աւելի կը
պարզէ վարագործի ներքեւ իւր ա-
նունը ծածկող ծանօթ անձի մը ուղ-
ղել ջանալով իւր խօսքը. սոյն գու-
շակութեան անտեղի ըլլալը թէպէտ
և շատ կը ցանկայի լռութեամբ անց-
նիլ և յիշատակն անգամ չընել, բայց
որպէս զի ի պատճառս բողոքի ե-
ղած տարածայնութեան առաջըք
առնուի և իւրաքանչիւր ոք իւր տը-
կար համոզման անալով, այլ ընդ այ-
լոյ կարծիքներ չի նիւթէ, առաջի ա-
մենեցուն ներկայ գրութեամբ կը
յայտարարեմ թէ՛ առաջարկեալ բո-
ղոքը և անոր մեկնութիւնը թէ՛ որ

Գլխավորել են Գրիգոր վարդապետի սեփականությունը ըլլայ, սխալ է և սուտ ենթադրություն. եղուկ որ զըլում են անգամ գրողը չեն ճանաչել և ազգին ծանր խնդիրներում միջամտել ըլլայ կը փախաբին: Վերջինս վարդապետը՝ ազգին պատկանելի և օրինաւոր ժողովքի մէջ մէջ ի ներկայութեան մեծարդ և քաջամուտ ժողովականաց խոստացաւ գրութիւն բնաւ չի հրատարակել և ինքը իւր խոստմանը մէջ հաստատուն է և հաւատարիմ: Թէպէտ և այժմ ունի իրաւունք իւր ձայնը բարձրացնել և նոր կազմեալ ապօրինաւոր ժողովքին մէկ որոշողութեան դէմ զուով չափ զինել և ինքզինքը արդարացնել առաջի տէրութեան, որուն փոխանութենէն ձգելու և իւր ստացած համարման կեդրոն անուն դրելով արատաւոր երեւցնելու նպատակաւ, յանգղանութեամբ և սակալի մտքերախտութեամբ չեն ամէցեր իւրեանց կնքով և չեմ գիտեր որուն թեղաբնութեամբը այնպիսի սրբաւայր բնակարանի մէջ՝ որուն բոլորովին ի ձեռք ազգիս և իրաւանց իւր արիւնք թափեց և կարեւոր հարուածներ ընդունեց, այն յարկին մէջ կրնամ որ իւր աշխատանաց և զիշեր ցերեկ ճշգրտեց գովելի պատգմ և արդիւնքն էր, հոն այս օրերս իբր ի գիմաց ընդհանուր ազգին ամբաստանութեան գիր թուցնել դէպ ի Բ. Գուռն, որուն շատ յարգի է և է միշտ իւր անձը. ով սարսափելի և անլուր ապերախութիւն զայսպիսի մտածողաց: Գրիգոր այս նիւթն լրացօք չուզեր երկարօրէն ճառել, ըստ որում առաջարկեալ նպատակն զուրս է, և նոյն վարդապետին խոհմութեան կը վերաբերի լռելն և օրատարաններն և կամ այլազգ գործերն:

Երրորդ՝ Աղանոր էֆէնտին կը յաւելու թէ՛ ոչ ի պաշտօնէ կը խօսի և ոչ ի կրից կը մղի:

Առջինին գալով կը հարցնեմ վերջինս ալ էֆէնտին թէ՛ որն է իւր պաշտօնական կերպարանքը. թէ որ նոր կազմեալ ապօրինաւոր երեսփոխանական և անկէ ծնած նոր տեսակ վարչականութիւնը կամենայ նշանակել, կը պատասխանեմ թէ՛ բողոքը և անոր մեկնութիւնը սոյնպիսի ժողովոց դէմ ըլլալուն, ընդհանրապէս ժողովքները մերժելով, իւրաքանչիւր ժողովականաց ընտրութիւնն եւս ոչինչ կը համարի, հետեւաբար իւր թոյն պաշտօնական կերպարանքը. իսկ թէ իւր փաստաբան ըլլալը յիշեցընելով վախճանը կը կարծէ, իբր բարեկամ կը խրատեմ և կը յորդորեմ որ քիչ մը հանգարտ առաջ երթայ. առաջարկեալ խնդիրը դատի, դատաստանի, առուտուրի և վաճառականութեան նիւթ չէ, այլ հասարակութեան մը կացութեան և գոյութեան, որուն կանոններն և օրէնքները արդէն ինքնին պարզ և բաշխարար ըլլալով, ոչ մեկնութեան կը կարօտի և ոչ փաստաբանի. ի վերայ այս ամենայնիս այս օրուան օրս ալ կընկալեալ ձեռքէ մը և անոր դրժպէտն որոշողութեանէն հարուած մը վրայ հասնելով, այն անձը որ ոչ օրինաց ներքեւ կաշկանդիլ կը խորհի, ոչ ազգին կանոնաց հետեւիլ կը ուզէ և ոչ վերնագոյն իշխանութեան շտապ չիտակ հպատակութիւն կը ցուցնէ. սոյն եղանակն անձը խախտել կարծեց Հայ կաթողիկոսէ Հոռատակութեան Սահմանադրութիւնը և

ընտրութեան իրաւունքները. առ ընթացքը ուրիշ նպատակ չի յայտնէր, բայց եթէ ազգին մինչեւ հիմայ պահանջած և արեան քրտամբ վատկած դատը իրեն նման արբանեակներուն ձեռնտուութեամբ իւր կուսակցութեան յատկացնել և ազգին տիրել: Երկրորդին նկատմամբ՝ այսինքն ի կրից չի մղուիլ մեզ ծանօթ չէ, ըստ որում մարդս չի կրնար քննիչ ըլլալ դատանոց սրտի, և ոչ պատասխանատու կարծեաց և խորհրդոց այլոց:

Սակայն ներկայ պարագայից և ազգին այժմեան վիճակին ակնարկութիւնը կը մեղադրէ զվերջինս էֆէնտին այդպիսի ապօրինաւոր և ընդդէմ կանոնաց ազգիս գումարուած ժողովքի մէջ իւր փութան ներկայութեան տեսնացով. Կոստի յարգոյ և մեծարու է յայտ հաստարկութեան Աղանոր էֆէնտինի բազմամասնական փորձառութիւնը, ազգային իրաւանց և կանոնաց տեղեկութիւնը և ի փաստաբանութեան յառաջադիմութիւնը և սակայն իւր վերջին շահատակութիւնը, ազգային րաց սիրտը կը վիրաւորէ և իւր այդպիսի մէջ ներկայութիւնը, իր բազմացած խաղաղութեան Համապատասխանէր, որուն փորձը արդէն ամենեցուն ծանօթացաւ. նա մանաւանդ իր քաղցր բնաւորութեան և ազգասիրական ջանից հաւատարիմ և ճշմարիտ ընկեր չի գտնելուն իր առաջինկայութիւնը գովելի չէ և արժանի է սպասեաց:

Այժմեան վտանգաւոր պարագայից մէջ ծանր պատասխանատուութիւն կայ ազգին խնդիրներուն միջամտութիւն ընել, անալ այնպիսի ընկերաց հետ, որոնք մի և նոյն կուսակցութեան կոյր զկուսային ծառայ և ըստ իրաւ ըլլալով՝ անոր շահուն և նրա պատակին ալ ոգւով չափ օժանդակ են և ազդեալութեան ձեռնառու և նոյն կուսակցութեան յառաջադիմութիւնը և օգուտը պատրաստը ընդհանուր ազգին վերադրել կը ջանան յուսահատ գործակցութեամբ:

Ուստի վերջին խօսքս առ վերջինս էֆէնտին և ի մասնաւորի աս ընդհանուր ազգին կաթողիկոսէ, պարտ կը համարեմ ընդհանրութեան ուշադրութիւնը հրաւիրել հիմնական որոյմ և թշուառ վիճակին վրայ, անանի որ ազգը մտնայ իւր հիմնած սահմանադրութիւնը և ստանալով ընելով իւր սքրբազան իրաւունքները՝ դրոնք ի ձեռքին ստանալու համար երկար ժամանակ աշխատանցաւ, թէ որ լուսթիւն պահէ և թողաւութիւն ընէ՝ որ սոյն տեսակ ժողովքները օրինաւոր համարուին և ազգին մեծամեծները և ազգային խնդրոյն կարեւոր օգտակար և դործունէաց անձինք ներքորտութեամբ և դժկամակութեամբ ետ կենան և առանձնանան և իրենց թէ բարոյական և թէ ֆիզիկական օգնութիւնը զրանան և այդպէս ըսկրսած չարքը և անկողութեան իրաւունք լուին և թէ ի ներքուստ ի մայրաքաղաքիս հանդիպին, ան ատեն բաւարար հետեւութիւնն ալ բացելու և ակի կ'իմացուի թէ՛ ազգն ալ սուկ կուսակցութեան մը ամբողջեան և հաստատութեան համար ուր տարիէ ի վեր ջանացել է, նոյն կուսակցութեան ոգւոյ համար այնքան ծախքեր եղեր են և արեան քրտնքներ թափուր են, և ոչ թէ ազգութեան իրաւունքները և կանոնները

պաշտպանելու. ուրեմն ի զուր աշխատեցան մեծամ ծք և փորունք և ի մասնաւորի գլխաւորը ազգիս, ի զուր և փուռ տեղ Գեր. Հասունին լնթացից ընդգիւնութիւն եղաւ. ի զուր Պատրիարք մը դուրեցաւ, քանի որ նոյնը ապահովելու համար չի կայ կարգ և ոչ կանոն, ի զուր ազգ ձեւացաւ. քանի որ զուրկ ըլլալով իւր Սահմանադրութենէն՝ կուսակցութեան մը գերի և խաղաղակ պիտի ըլլայ: Ուրեմն ի՞նչ յանցանք ունէր Գեր. Հասունը՝ երբոր Սահմանադրութիւն չի կամեցող և կանոն չունեցող և գործադրել չի կրցող ազգի մը օրէնքները և կանոնները հաստատել ուղեց և զազգը կերպաւորեւ:

Ուրեմն ազգը մինչեւ ցլերջ անհոգ և զանցառու պիտի գտնուի՝ արդեօք պարսպաւանաց արժանի լը ուրեմն մը, որ այնքան աշխատանք վատկուած ահաւոր կերպաւորեալ, այսօր չուսով և կամաւորապէս կորսուի անդարմանելի կորուսեամբ. ուրեմն պիտի թողնուի խորատու ընկղմի այն ահագին և ամբողջաւոր շուրջ՝ որն որ կատարի Ոլիկանոններուն մէջ փութոր կայող սղիքներու դէմ գնելով, շքնորհիւք և քաջ զեկալարութեամբ մեծամեծաց և գլխաւորաց և գործունէաց արդիւնաւոր անձանց անգնատ մինչեւ ցարդ պահպանուած էր, և այսօր այն ինչ ի խաղաղ նստահալ խօսն կը մտնեալ, ի ձեռնաձեռն փորձ և անհմուտ անձանց զեկալարութեամբ ժողուրու զարնուի և մերձ ի խորտակումն ժամանէ, ինչպէս որ այդ անփորձ անձանց արդեւեքովը քանի մը ամէն ի վեր բոլոր ազգութեան չէնքը հիմնադրաւոր և անկանոնելի եղանակաւ կործանելու յայտնի վտանգի մէջ հասնելը ամենուն ծանօթ է. անանի որ քիչ ատենէն՝ հազիւ այսքան ամաց մէջ և այնչափ ծախիւք և դժուարութեամբք և անտանելի աշխատութեամբք ըստացուածները յուստեան պիտի կորսուին, և ազգը իր բոլորովին աւերիչ բան չը պիտի գտնուի, և ի զուր իր դառն վիճակը ողբալու պիտի գատարարուի սուկ մէկ քանի իրօք անխելք և առ երեսոյ յայտ ոմանց միայն իմաստուն կարծեցեալ անձանց երեսէն, որք փոխանակ լըլու, ամբողջութեամբ մէջ տեղ ընկեր են:

Կը վերջացնեմ խօսքս արտասուս յայտ ընելով թէ՛ այս ամենայն հանգիստ չարեաց և սուկ յետոյ հանգիստեց թշուառ աղետից և ակի յանդիման երեւցած կորուսեան պատճառ և պատասխանատու են այնպիսի սի ապօրինաւոր ժողովքներ գումարողներն և գումարողներն և փսն անձանական կրից և շահու հաւանութիւն տալով գործադրութիւնը սուկ պղններն:

Եղուկ այսպիսեան, և առաւել ևս եղուկ անմեղաց և բոլոր Ազգին:

Աթիւքի մեքթուպ Հայկաթէն Թաւրազի վարիտ օլուպ, պիթարափըզա րիայէթէն տէրձ իլէրիլ:

Հալէպ, 20 Նոյեմ. 1873.

Տէր խաղաղութեամբ:

Կ'աղաչեմ բարեհաճեցէք յետագայ երկող աղերսագիրս սիրելի ազգերնու ընդհանրութեան տալեւ:

Գնելու, ձերին պատուական Մէճ մուսլին միջոցաւ:

Երբոր Հայոց ազգիս Գաթողիք հասարակութիւնը Արուսեակի պէս Արեւելքի հաստատութեան մէջ կը փայլէր և օտարազգիք շլացմանը կը հիանային յառաջադիմութեան մէջ առեւ մեծ քայլերնուս վրայ, երբ կ'ըսեմ նոյն հասարակութեան իւրաքանչիւր անհատը ազգային գեղեցիկ միաւորութիւնը տեսնելով՝ գրեթէ փառօք կը պանծանար և ամենուն աչքին սիրելի հանդիսացած էր, ահա հաւասակ նախանշայող բանասրկուն կուր մի բրդուց ազգին մէջ, և այն ալ քանի մի եկեղեցականաց միջնորդութեամբ՝ որոնք յառաջ իրարու հետ սկսան և երկմալով մեր սիրելի ազգայնոց մեծանք ալ նոյն կուսոյն ասպարէզին մէջ խոլեցին. եղուկ իրենց այս ըրած մեծ մեղքին՝ Հոռատեան խնդիր մի երեսան եղաւ, և կըլուցնէ հիմը Բեյ-... մի գումարեալ և սկսաւ կուր, որ Հասունեան և Անթիլիսիոսեանի կուր ըսուեցաւ: Անթիլիսիոսեանը՝ որ ազգին փութը իկ մաս մըն են, այնպէս մի կը ցուցնեն՝ իբր թէ իրենք ազգին հին իրաւունքները պահպանելու համար մինչեւ արիւնին ալ խափելու պատրաստ են, և Հասունեանց կամաւ լի լաւ լսել՝ Հասուն էֆէնտին ազգին ըրած գէշութիւնները չեն համարուիր. ազգը մտնող, ուղիւ իրաւունքները լատինացուց տուող, ազգայնորէն, և մէկ խօսքով՝ ազգին օրինակ լինումին. և ոչ այսպիսի միայն այլ: Բ. Տէրութեան անհաւատութիւն, տեսնապառ, խաբեայ, նենգող, և վերջապէս ինքը և իւր հետեւողները փաստկար և ուստադրութ փորրիկ բազմութիւն մը կը ցուցնեն և հետեւաբար ամենակերպ պատուհասից արժանի. ուստի կը տեսնայիր որ քիչ միջոցին մէջ ապօրինաւոր իշխանութիւն մը կազմելով՝ սկսան իրենց եղբարց վրայ յարձակիլ, անտանելի բռնութիւններ գործադրել, զանոք իրենց հայրենական եկեղեցիներէն վառել, եկեղեցականներն հալածել և օրինաւոր առաջնորդներ իրենց սեպհական անթիլիսիոսեան արտաքսելով՝ իրենց կողմանէ առաջնորդներ զրկել, ազգին անշարժ կառուածները զրաւել և այնպիսի անձանց ձեռքը յանձնել, որ չէ թէ կառուածները՝ այլ իրենց տուր անգամ կառավարելու անկարող են, եւայլն, եւայլն, եւայլն:

Այս բոսմնիս տեղ տեղ և առանձին համար կարող էի՝ բայց չեմ ուզեր անցեալ աղետալի գիւղաւանները յիշել: Այս ասանկ ըլլալով՝ ազգին խաղաղութեան մասը որ անհամբեր սրբիւ կ'ապասեր տեսնելու այն արգիւնաւոր հետեւութիւնները որ պիտար ըլլային այն իրենք գիրենք ազգաօր և ազգին ծառայութեանը նուիրող պաշտօնէից շահաւորութիւններէն, տեսնելով այն վերջինս եւ կործանութեանը, տեսնելով որ ազգերնուս մեծ մասը ցլը և ցան եղաւ, ոմանք Ասորոց, ոմանք Բագդադաց և այլք լատինացուց եկեղեցիները գիմեցին առ հարկի իրենց հայրենական կրօնը չի կորսնցնելու համար, տեսնելով կ'ըսեմ այս ամեն բանները արիւն կ'արտատուէին ազգին գեղազգութեանը վրայ, և Ետար ազգիք՝ որ երբեմն նախանշելի աչքով կը նայէին մեր վրայ, սխառ հիմակ խղճալով գիտաւ. ոմանք կը սկսին թշուառ ազգ, ոմանք անմիտ բան ազգ, ալ կ'ընէին ինչպիսի

